

Sygn. akt VIII Ka 462/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Jerzy Szczurewski

Protokolant: Agnieszka Malewska

przy udziale Prokuratora Ewy Minor-Olszewskiej

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2014 roku

sprawy K. K. i S. K.

oskarżonych z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku, a w stosunku do oskarżonego S. K. wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 16 kwietnia 2014 r. sygn. akt III K 184/14

I. Wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcie w zakresie orzeczenia nawiązki z mocy art. 290 § 2 kk /pkt III wyroku/,
- w stosunku do oskarżonego S. K. uchyla rozstrzygnięcie w przedmiocie warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności i oddania go pod dozór kuratora,
- na mocy art. 46 § 1 kk orzeka solidarnie wobec oskarżonych K. K. i S. K. obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz (...) S. kwoty 620,90 złotych.

II. W pozostałym zakresie wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy.

III. Zwalnia oskarżonych od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

K. K. i S. K. zostali oskarżeni o to, że:

w dniu 22.10.2013r. działając w krótkich odstępach czas w realizacji z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu dopuścili się zaboru w celu przywłaszczenia drewna gatunek lipa, olsza ze stosów o nr (...), (...), (...) o masie 7,20 mp/4,67 m³ o wartości 620,90 złotych, z oddziału(...)K., na szkodę Skarbu Państwa reprezentowanego przez (...) S., ***tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk***

Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem, a w stosunku do oskarżonego S. K. wyrokiem zaocznym z dnia 16 kwietnia 2014 roku w sprawie III K 184/14 uznał oskarżonych K. K. i S. K. za winnych popełnienia zarzucanego im czynu i za to na mocy art. 278 § 1 kk w zw. art. 12 kk skazał ich i wymierzył im karę po 3 (trzy) miesiące pozbawienia wolności.

Na mocy art. 69 § 1 i § 2 kk, art. 70 § 2 kk, art. 73 § 2 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący po 3 (trzy) lata, oddał ich w tym czasie pod dozór kuratora.

Na podstawie art. 290 § 2 kk orzekł solidarnie wobec obu oskarżonych nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.w kwocie 1.241,80 (tysiąc dwustu czterdziestu ośmiu 80/100) złotych.

Zwolnił oskarżonych od obowiązku ponoszenia kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonych wniósł Prokurator.

Prokurator powołując się na przepisy art. 425 § 1 i 2 kpk, art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej kary na niekorzyść oskarżonego S. K., a w części dotyczącej orzeczonych środków karnych na niekorzyść oskarżonych K. K. i S. K. i na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk, art. 438 pkt 1, 4 kpk zarzucił wyrokowi

I. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 290 § 2 kk poprzez orzeczenie na jego podstawie środka karnego w postaci nawiązki na rzecz (...)S.w wysokości podwójnej wartości skradzionego drzewa w kwocie 1.241,80 zł solidarnie wobec obu oskarżonych K. K.i S. K., podczas gdy ten środek karny jest orzekany wyłącznie w sytuacji skazania za wyrąb drzewa albo za kradzież drzewa wyrąbanego lub powalonego wobec każdego ze sprawców samodzielnie i w całości, a nie może być orzeczony w sytuacji kradzieży drewna powstałego z uprzedniego przerobienia drzew wyrąbanych na materiał użytkowy

II. rażąco niewspółmierność kary orzeczonej wobec S. K. polegającą na wymierzeniu mu za popełnione przestępstwo kary 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności z zastosowaniem dobrodziejstwa warunkowego jej zawieszenia na okres 3 (trzech) lat tytułem próby i oddanie go w tym czasie pod dozór kuratora, w sytuacji gdy właściwości i warunki osobiste S. K., dotychczasowy sposób życia, w tym uprzednia karalność oskarżonego za przestępstwo podobne, popełnione w okresie próby w krótkim odstępie czasu od uprawomocnienia się wyroku skazującego go na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jak również cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do oskarżonego, przemawiają za wymierzeniem wobec S. K. kary surowszej, nadto bez zastosowania, z uwagi na brak pozytywnej prognozy kryminologicznej wobec jego osoby, dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia jej wykonania

III. niesłusznego odstąpienia od orzeczenia wobec obu oskarżonych K. K.i S. K.środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego (...) S., w sytuacji umyślnego spowodowania przez oskarżonych szkody majątkowej pokrzywdzonemu, braku jej naprawienia i niemożności orzeczenia wobec oskarżonych nawiązki

Na mocy art. 437 § 1 i 2 kpk prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

I. uchylenia rozstrzygnięcia w zakresie orzeczenia solidarnego wobec obu oskarżonych K. K.i S. K.nawiązki na rzecz pokrzywdzonego (...) S.w kwocie 1241,80 zł

II. orzeczenie wobec S. K. kary 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności bez zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia jej wykonania

III. orzeczenia wobec obu oskarżonych K. K.i S. K.solidarnego obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego (...) S.poprzez zapłatę pokrzywdzonemu kwoty 620,90 zł

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie godzi się zauważyć, iż skarżący nie kwestionuje ani ustaleń faktycznych, ani ustaleń co do winy oskarżonego w przedmiotowej sprawie, omawianie, więc powyższych kwestii należy uznać za niecelowe.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy co do zasady procedował zgodnie z przepisami postępowania karnego i bez wątplenia w uzasadnieniu wyroku spełniającym wymogi art. 424 kpk stanowisko swoje umotywował.

Nie ustrzegł się jednak omyłek, które ocenić należy w kategoriach niedbalstwa. Nie można bowiem inaczej nazwać zaistniałej w sprawie sytuacji nie rozróżnienia przez Sąd Rejonowy pojęć „drzewo” i „drewno” i w konsekwencji orzeczenia na podstawie art. 290 § 2 kk nawiązki w sytuacji gdy skazuje sprawców za kradzież drewna powstałego już z przerobienia wyrąbanych uprzednio drzew.

Podzielając stanowisko skarżącego w tym zakresie i podkreślając, że nawiązkę z art. 290 § 2 kk orzeka się wyłącznie w wypadku skazania za wyrąb drzewa albo za kradzież drzewa wyrąbanego lub powalonego należało uchylić rozstrzygnięcie w przedmiocie orzeczenia tej nawiązki.

Jako, że niemożliwym pozostaje orzeczenie wobec oskarżonych nawiązki zgodzić się należy ze skarżącym, iż celowym jest, w sytuacji spowodowania szkody przez oskarżonych i nie odzyskania drewna przez pokrzywdzonego, orzeczenie obowiązku jej naprawienia. Art. 46 kk możliwość nałożenia takiego obowiązku przewiduje. Jako, że skradzione drewno nie zostało odzyskane, a pokrzywdzonemu nie przysługuje nawiązka orzeczenie solidarnego obowiązku naprawienia szkody w całości jest jak najbardziej celowe i zasadne i co niniejszym orzeczeniem Sąd Okręgowy czyni.

Przechodząc do oceny kolejnego zarzutu, a mianowicie wymierzonej oskarżonemu S. K. kary należy stwierdzić, iż rozstrzygając w tym przedmiocie Sąd I instancji nie rozważył i nie uwzględnił wszystkich okoliczności ujawnionych na rozprawie, a mających wpływ na wymiar kary. Zdaniem Sądu Odwoławczego należy po części zgodzić się z apelującym i ocenić orzeczoną wobec oskarżonego karę jako rażąco niewspółmiernie łagodną. Przy czym Sąd Okręgowy akceptuje wysokość orzeczonej wobec tego oskarżonego kary pozbawienia wolności. Za podstawę tej oceny przyjmuje pomocniczą, uboczną rolę tego oskarżonego w przypisanej kradzieży.

Nie podziela natomiast pozytywnej prognozy kryminologicznej za jaką opowiedział się Sąd Rejonowy warunkowo zawieszając orzeczoną oskarżonemu S. K. karę pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu Okręgowego w przypadku tego oskarżonego Sąd Rejonowy niezasadnie skorzystał z dobrodziejstwa instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Po pierwsze, należy jednoznacznie stwierdzić, iż czyn zarzucony S. K. cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości, przede wszystkim ze względu na okoliczności i sposób działania.

Po drugie, oskarżony pomimo młodego wieku był już karany sędownie. I tak wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 26.04.2013r. w sprawie III K 201/13 za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk skazany został na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem orzeczonej kary pozbawienia wolności na 3-letni okres próby. Zaledwie po upływie 5 miesięcy od uprawomocnienia się wskazanego wyroku dopuszcza się kolejnego przestępstwa objętego niniejszą sprawą. Nie sposób zatem zgodzić się z Sądem I instancji, iż zastosowanie po raz kolejny dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności tylko dlatego że jest sprawcą młodocianym uzasadnia dodatnią prognozę kryminologiczną. Bez wątplenia młody wiek oskarżonego jest okolicznością łagodzącą ale, od człowieka w tym wieku, można już wymagać odpowiedzialności i właściwego zachowania się, a przynajmniej przestrzegania norm prawnych.

Wskazane wyżej argumenty dowodzą, że oskarżony, pomimo uzyskanej szansy (warunkowe zawieszenie wykonania kary w poprzedniej sprawie), w stopniu rażącym lekceważy obowiązujący porządek prawny. Okoliczności te uzasadniają orzeczenie wobec tego oskarżonego bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Jedynie bowiem ta kara może skłonić S. K. do refleksji nad swoim dotychczasowym zachowaniem, a jednocześnie ugruntować społeczne przekonanie o nieopłacalności takich zachowań.

W pozostałym zakresie wyrok w zaskarżonej części jako prawidłowy i słuszny Sąd Okręgowy utrzymał w mocy.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk całkowicie dzieląc ocenę Sądu Rejonowego w tym przedmiocie i fakt, iż sytuacja majątkowa oskarżonych nie uległa zmianie.